

er ydet til tuberkulosehospitaller og -sanatorier, men som også klart og tydeligt viser, hvorledes tuberkulosen her i landet gennem den sidste menneskealder, og ganske særligt i de sidste år, er trængt stærkt tilbage. Den sygdom, som ved århundredskiftet betød en alvorlig fare for den almene sundhed, er i dag ikke alene under kontrol, men også i en så mærkbar tilbagegang, at man — uden at henfalde til overdreven optimisme — kan se frem til den dag, da tuberkulosen simpelthen ikke længere spiller nogen nævneværdig rolle.

Der er ingen tvivl om, at de veterinære love om tuberkulinfri kvægbesætninger såvel som den frivillige folketuberkuloseundersøgelse, der igennem de sidste år har fundet sted i de forskellige amter, har været af den allerstørste betydning, og jeg finder det opmuntrende, at så store dele af vort folk har forstået betydningen af denne præventive foranstaltning og ved deres fremmøde til undersøgelserne har medvirket til at holde antallet af nyanmeldte tuberkulosetilfælde nede på et minimum.

Men den omstændighed, at man er nået relativt langt i bestræbelserne for at bekæmpe tuberkulosen, berettiger ikke til at sløse med dette alvorlige problem; tværtimod må det forpligte til at fortsætte og forøge denne kamp. Og som et middel hertil opfatter udvalget det foreliggende lovforslag, der med den af ministeren foreslåede ændrede affattelse på afgørende punkter er blevet væsentligt forbedret.

Ændringen til lovforslagets § 3, stk. 3, der angår den ambulante pneumothoraxbehandling eller lungepustning, betyder en afgjort lettelse for patienterne, der fremtidig kan modtage tilskud til denne behandling på et hvilket som helst hospital.

En anden værdifuld ændring er forhøjelsen af det i § 7, stk. 2, omtalte etableringstilskud fra 2 500 til 10 000 kr. pr. patientplads.

Endelig skal jeg lige omtale en mindre ændring til § 7, stk. 3, der omhandler den sikkerhed, staten må kræve for, at det stats-tilskud, der er ydet til en tuberkuloseinstitution, også anvendes til sit virkelige formål. Da den smitsomme tuberkulose som allerede nævnt er i stærk aftagen, kan der meget let opstå den situation, at en tuberkuloseinstitution for ikke at stå tom må anvendes til andet formål. Dette har efter den hidtil gældende lov ikke været muligt, idet tilskuddet i så fald skulle tilbagebetales. På dette område sker der nu en væsentlig lempelse derved, at loven kun „binder“ institutionen i 10 år fra dens ibrugtagen; efter dette tidsrum har staten intet krav på tilbagebetaling.“

Lovforslaget vedtoges i den ændrede form — efter at der ved 3. behandling i folketinget var tillagt begge rigsdagens finansudvalg nogle beføjelser, som efter det oprindelige lovforslag skulle henlægges til folketingets finansudvalg alene — enstemmigt i begge ting.